

tada. Niña täitsin temä pallumist, andsin täieliku öppetust, miskombel ma isse mittokord falla ollen püüdnud. Agga kergeimelik eidekene lassi miño öppetuse ühhest förwast sisse, teisest wälja. Külmetas sabba temal jäätse, siis olli ta ülleliig faua istuma jänud; olleks ta tund aega warremine sabba wälja thümpanud, falla olleks füllalti sanud. Ülleliig ahnus iggas sohhas kahjolik, fest suur tük äab ju lõhki! Sedda waña sõna öppetust leidis Kriimsilma emand jää-näppistist. Appi-üüdmise fissa peale töötasin filmapilgul temale appi, agga miño nödder joud ei mõdunud temä ränga ferre wasto. Kui parrajalt wennitasin ja fangutasin, tulli ishant Kriimsilm wan-dudes koldale, ta olli Higitsa förestis silmad täis la-kunud. Niña mõtlesin joobnud mehhe lärra kuul-des: parremine lähhen eest körivale, fui et ullopäga ammasti affan fisuma. Nõnda läksin ma oma teed. Küssige lugu emända käest! Joobnud pā läks wan-dudes naisele appi; wōib olla, et sure vihhaga sabba otsast isse tükkise mahha fiskus. Tallo rahwa wemmaldega peale kippumine juhtus emandale önneks, fest irm teggi kūlmas sohmetanud werre fullaks ja painotas liikmed wirguks. Mis ma pikemalt fest rägin? Emänd seisab isse seal; nöudke temä käest otsust. Emänd tulleks issegigi faebama, fui lugu tössi olleks; agga se on Kriimsilma põtane waña kombe, et ta mind ja oma emandat rahwa ees püab teotada."

Seal ütles Kriimsilma emand: "Iggamees teab

et teie tö ja teggo enam farja poisikese fui mehhe tö sarnane on: walle, pettus, furjus, silma firjas line ollemine ja tuimal poisikese wallatus! — Teie ollete wallelikude suur issa! kes teid ussub, leiab kahju. Sedda näggin miõne oea eest faewo jures; ehk mälestate veel keha tükkfest? — Kaks ämbrid rippusid abhelatega faewo ratta füles; teie ollite, kes teab mispärrasi? ühte ämbriisse istunud ja faewo läinud, kust enam wälja isse ei wōinud peast.i. Kog gemata faewule tulles, kuulsin teie üüdmist, küssisin: kes teid faewu sundis miinemä? Teie kostsite: "On nefs juhtusite seie, armas naabri eit! trile annan lahkest süddamest maggasat roga. Astuge ämbriisse ja tulge miño jure kõhtu täitma: sin on kallu ja wähka füllalte. Petliko juttu uskudes, istusin äm-brisse. Ämber waüs miõoga faewu ja Reinowadde tõusis teise ämbrigaga ülesesse. Imsiks panneks küssisin: kuddas se sundis? Teie wastasite: "Üks ülesesse, teine alla! se on Ma-ilma wiis. Mõningad sawad allan datud, teised nende läbbi üllendatud, fuida isse praego nääte." Sedda ütteldes üppasite ämbrist ja läksite oma teed. Murrest istusin öhtuni faewus ja piddin enne peasmist fibbedat malka fannatama. Öhtul tulli rahwas faewule wet wōtma ja leidis mind seal wangis; mehhed räfisid issekõlis: "Waña lem, batwaenlane istub faewus: toge malgad ja wemmlad seie, siis wirname ülesesse ja anname lõhna, et meie leili fätte jäab!" Mörtsofa kombel wōeti mind faewo peal wasta ja wirrotati miño kassikatiggalt poolt;